

Tidsskriftet for 100 år siden

Med første verdenskrig som bakteppe – hva publiserer og skriver man om, i for eksempel et medisinsk tidsskrift? Hovedartikkelen i Tidsskriftet nr. 8/1916 heter *Om lovens fordring paa autorisation af sindssygeasylterne og deres bestyrere*. Ellers er det *Oversigter, referater og praktiske notiser*, foruten *Hygieniske meddelelser og social medicin, Anmeldelser* og et par andre artikler. Livet gikk altså sin vante gang – for så vidt en parallell til verden i dag som også er preget av kriger, flyktningkatastrofer og terrororganisasjoner. Men vi lever våre liv, og sånn må det kanskje være.

Det eneste hintet om krig i Tidsskr Nor Lægeforen 1916; 36: 373–74 er en bokanmeldelse om krigskirurgi, til gjengjeld med klare referanser til den daværende situasjonen.

Anmeldelser.

Dr. med. S. Widerøe: **Krigskirurgi 1915**. I januarmøtet i Det militær-medicinske selskap anbefalte jeg denne bok, og naar jeg nu anmelder den, vil jeg paany anbefale den paa det bedste, for den fortjener det i en særlig grad. Paa 115 sider har dr. Widerøe her samlet en ualmindelig grei og paalidelig oversigt over krigskirurgiens stilling for tiden.

I indledningen har han ifølge krigens erfaringer belyst arbeidsforholdene paa de forskjellige avsnit av krigsskueplassen og trukket op linjerne for, hvad der bør gjøres paa de forskjellige steder og – kanskje nødvendiggjøre – hvad der ikke bør gjøres. Denne indledning er særdeles god og efter min mening av meget stor betydning. Ja den bør kjendes av enhver militærlæge og ogsaa av alle læger, som kan komme til at arbeide paa krigsskueplassen.

Navnene paa de «3 arbeidende linjer» side 3 er ikke korrekte efter det norske sanitetsreglement.

I 2det avsnit: a l m i n d e l i g k i r u r g i fremstilles projektivirking, saarbehandling, gasflegmoner og tetanus.

Angaaende p r o j e k t i l v i r k n i n g e n hævdes til dels en anden og som det synes mig klarere opfatning end før, og under saarbehandlingen faar man fremhævet den aseptiske tørre bandages overmaade store betydning, idet dog ogsaa drøftes de nu under krigens fremkomne uttalelser om antiseptisk behandling – englændernes væsentlig kemiske antiseptik mot tyskernes snarere fysikalske, bygget mere paa immobilisation og effektiv drænage.

De samlede erfaringer efter krigen vil kanske fastlaa nye metoder, bedre og mere effektive end de hittil kjendte.

Angaaende gasflegmonen og tetanus fremlægges direkte fra krigsskueplassen hentede uttalelser og erfaringer fra de største autoriteter.

(...)

I det hele er boken godt anlagt og bør bli et meget benyttet kompendium i krigskirurgi.

Den koster kr. 2,00.

N. Natvig.

